

Hvorfor er der ingen bander i Høje Gladsaxe?

En klub for børn og unge med 30 forskellige nationaliteter har fået 'styr på de unge'.

AF PER UNO NIELSEN OG MICHAEL EGELUND

Debatten om kriminelle unge, og hvad samfundet skal stille op med dem, kører på fuldt tryk.

Vi foreslår, at politikerne skæver til Høje Gladsaxe, inden de griber til forslag som f.eks. nedsættelse af den kriminelle lavalder, så vi får flere kriminelle, som er for unge til at være unge, men er børn.

Lad os starte med at slå fast, at Høje Gladsaxe i demografi ligner andre storkøbenhavnske 'ghettoområder', f.eks. Tingbjerg og Tåstrupgård.

Det store almennyttige betonbyggeri har en kæmpe overvægt af folk, der har anden etnisk baggrund, er enlige forsørgere, har svag tilknytning til arbejdsmarkedet eller er på overførselsindkomst.

Men dér stopper sammenligningen, for der er ingen unge, der laver ballade. Ingen bander. Ingen, der 'styrer området'. Stort set ingen vold, hærværk og berigelseskriminalitet. Der er sket et stort fald i antallet af politisigtelser blandt de 14-18-årige i løbet af de sidste fire-fem år. Vi vil tro, at det omtrent er lige så sikkert at bevæge sig rundt her som på Østerbrogade.

Hvad er forklaringen på det? Den er, at der er styr på de større børn og unge i området. Det er bl.a., fordi 90 procent af dem går i klub, hvilket er langt flere end landsgennemsnittet.

Bemærk venligst, at klubben er et fuldstændig frivilligt tilbud, og at der er deltagerbetaling. De unge kommer, fordi de kan bruge klubben til at få et bedre liv, fordi der er voksne, der betyder noget, og et fællesskab, der giver noget.

Indsatsen for at skaffe de unge ind i klubben starter allerede, når de som store børn går i SFO. 80 procent af de unge i klubben kommer fra 30 forskellige nationaliteter. Også pigerne går i klub, selv om det kræver en særlig indsats at fortælle forældrene, at en klub ikke er et sted, hvor man ryger vandpibe, men et sted, hvor man lærer noget.

De 10 procent af de unge, der ikke går i klub, går i gymnasiet og søger andre steder hen (og brænder i øvrigt sjældent containere af under nogen omstændigheder).

I alt 10 voksne arbejder med de 300 unge i området. Nogle i den meget besøgte og brugte beboerrådgivning og i Værestedet, der også tiltrækker borgere i alle aldre. Tre SSP-medarbejdere laver opsøgende arbejde blandt de unge. Det er netop det meget tætte, daglige samarbejde mellem klub, beboerrådgivning, SFO og værested, der gør forskellen.

Det betyder, at der er hjælp til det hele: lektielæsning, jobsøgning, konflikthåndtering, kammeratskaber, boliganvisning, uddannelsesvejledning osv. Det betyder også, at der er et fælles overblik, der sikrer en lynhurtig, målrettet indsats, hvis noget er ved at gå galt.

En stol har fire ben. I Høje Gladsaxe siger vi, at hvis en ung står på en stol, er de fire ben henholdsvis familien, skole/uddannelse, fritidsliv og vennerne. Hvis et af de ben vakler, har den unge det svært. Hvis to eller tre gør det, går det helt galt.

Klubmedarbejderne griber ind der, hvor problemet er. I tæt samarbejde med diverse instanser og forældrene, som der i perioder kan være daglig kontakt med. Men ofte henvender de unge sig af sig selv. De har klubmedarbejdernes telefonnumre og ved, at hjælpen er der inden for to minutter.

Hvis en ung bryder reglerne for god opførsel, smider klubben dem ikke ud. De får omvendt karantæne. Det betyder, at de skal komme i klubben i en bestemt periode og være sammen med en bestemt voksen.

Når de unge ikke bare siger »Fuck jer« og smutter fra klubben, for der er jo netop ikke mødepligt, er det, fordi de ikke vil miste de gode relationer, de har i klubben til de voksne og deres jævnaldrende.

En af nøglerne til at komme så tæt ind på livet af de unge er bl.a., at de voksne aldrig nogensinde lover noget, de ikke kan holde. Om andre voksne, bl.a. forældre og lærerne i skolen, siger de unge: »De snakker bare, der sker ikke noget«.

Her sker der præcist, hvad vi har sagt, der vil ske. Hvis man vil hjælpe de unge, skal man forstå dem. Det kræver, at man kender dem. De voksne, der arbejder med unge i Høje Gladsaxe, har kendt dem, fra de var små. De kender deres forældre, og de kender deres større søskende.

Dertil kommer, at stort set alle klubmedarbejderne foruden uddannelse også har mere end 10 års erfaring med at arbejde i området, og nogle har 20 års erfaring.

Vi skal holde op med at tale om unge, der er 3. eller 4. generation efter indvandrere, som indvandrere. Indvandre – det er noget, man gør, og ikke noget, man er. Men vi skal sikre, at der sker en integration på tværs af kommunen. Derfor laver Klub Høje Gladsaxe også aktiviteter med klubber i Søborg og andre områder i kommunen, hvor de unge har en anden kulturel og social baggrund.

Og så er der alle de andre aktiviteter, der tiltrækker og fastholder de unge, så det ikke er attraktivt at hænge ud på gaderne. F.eks. cirkus hvert år og 'Vis hvad du kan-festival', hvor de unge optræder for hinanden. Der er også pigeclub og aftener for de 18-25-årige.

De næste udfordringer bliver et tættere samarbejde med børnehaverne i området. Jo tidligere vi sætter ind i fællesskab, jo bedre. Og et skærpet fokus på at fastholde de unge i deres uddannelse. Selv om vi hjælper de unge godt på vej, så er der stadig alt for mange, der dropper ud af den ungdomsuddannelse, de starter på, hvilket er en landsdækkende, højaktuel problematik.

Politikerne – både dem i Folketinget og lokalpolitikere, der i øjeblikket sætter bandeproblemerne på dagsordenen op til kommunalvalget – kan med fordel lade sig inspirere af Høje Gladsaxes gode erfaringer. Men de skal vide, at dygtige, erfarne medarbejdere ikke gør det alene.

De er en forudsætning, men der skal mere til. Kommunen har i Høje Gladsaxe valgt at satse på forebyggelse frem for at lappe på skaden, når den er sket. Det koster muligvis ekstra på kort sigt, men mon ikke det sparer kommunen – og samfundet generelt – for senere, langt dyrere foranstaltninger?

Og også sparer de unge for ulykkelige liv, hvor de skader samfundet mere, end de bidrager til det?

Ressource: <http://politiken.dk/debat/article831109.ece>

Offentliggjort: Nov 10, 2009 10:40 AM

© POLITIKEN.dk